

τῶν ἔφευγον ἐκείθεν τρέχοντες· εἷς δὲ μόνος ἔμεινε ὡς δεδεμένος. Ἀνεπήδα, καὶ πάλιν, ὡς συνεχόμενος ὑπὸ δεσμοῦ τινος ἀφανοῦς, κατέπιπτε. Δὲν ἐδράβουνεν ὁ βουκόλος νὰ διακρίνῃ διὰ τὸ βοῦς ἐκρατεῖτο ὑπὸ μεγίστου τινὸς σουκουροῦ ὁδοῦ, ὅστις, ἐν ᾧ τοῦ ἔδακνε τὸν αὐχένα, εἶχε περιτετυλιγμένην τὴν οὐρὰν εἰς τὸ στέλεχος δένδρου τινός, μικροῦ μὲν ἀλλὰ στερεοῦ, καὶ ὅτι ἐπ' αὐτοῦ στηριζόμενος συνεῖχε τὸν νεαρὸν βοῦν. Τὸ ταλαίπωρον τετράπουν, ἀγωνιζόμενον ὅπως ἀποσπασθῇ, ἐπροχώρει μέχρι τινός, λεπτυνομένου τοῦ σώματος τοῦ ὄψεως εἰς σχῆμα κάλου ἱκανῶς παχέος, ἀλλ' ἔπειτα δὲν ἠδύνατο νὰ προβῇ περαιτέρω, καὶ ἔπιπτε. Τότε δὲ ὁ βόας τὸ εἴκνε πάλιν πρὸς τὸ δένδρον. Ἀφ' οὗ πολλάκις τοῦτο ἐπανελήφθη, καὶ τοῦ βοῦς αἱ δυνάμεις ἐξητλήθησαν, ὁ ὅφιος ἀφῆκε τὸ δένδρον, καὶ τυλίξας τὴν οὐρὰν περὶ τὴν κοιλίαν τοῦ ζῴου, τὸ συνέσφιγγεν οὕτω πανταχόθεν, ὅλος συσπειρωθεὶς περὶ αὐτό. Ὁ βουκόλος, γενόμενος μέχρι τινός θεατὴς τοῦ παραδόξου τούτου θεάματος, ἔτρεξε τότε, καὶ διὰ τῆς μακρᾶς μαχαίρας τὴν ὁποίαν ἔχουσιν ὅλοι οἱ ποιμένες τῆς χώρας ἐκείνης, κατέφερε βαθεῖάν τινα ἐγκοπὴν εἰς τὸ σῶμα τοῦ ὄψεως, οὕτω διατεταμένου, καὶ θανατώσας αὐτὸν ἔπειτα εὐκόλως, ἀπελύτρωσε τὸν βοῦν, παρ' ὀλίγον γινόμενον βορὰν τοῦ τερατώδους ἐρπετοῦ.

(Μυρία Ὅσα.)

ΧΩΡΙΟΝ ΕΠΙ ΔΕΝΔΡΟΥ.

Ὅδοιπορῶν τις περιηγητὴς εἰς τὴν βορείαν Ἀφρικὴν, εἶδεν εἰς χώραν καλουμένην Μετλεπὲς γιγάντειον δένδρον, εἶδος συκῆς, ἐπὶ τοῦ οὐοίου παρετῆρησε πλῆθος καλυδῶν κωνικῶν, κατοικουμένων ὑπὸ αὐτοχθόνων. Ἀνέβη λοιπὸν μέχρι τῆς ὕψηλοτέρας, ἕως 30 πόδας ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους, πατῶν εἰς ἐγκοπὰς τινὰς ὑπαρχούσας εἰς τὸ στέλεχος, ἐκείθεν δὲ ἐμέτρησε δεκαεπτὰ τοιαύτας κατοικίας, καὶ ἐτέρας τρεῖς κατασκευαζομένας. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ δένδρου συνήχθησαν ἐκ τῶν διαφόρων κλάδων διὰ νὰ τὸν περιεργασθῶσιν. Αἱ γυναῖκες τῷ ἔδιδον νὰ φάγῃ ἀκρίδας. Αἱ καλύδαι αὐταὶ εἶχον πλάτος μὲν 6 ποδῶν, μῆκος δὲ περισσότερον, ἐκτεινόμενον ἕως ἔξω τῆς θύρας, ὅπου κάθηνται οἱ ἐνοικοῦντες πρὸς ἀναφυχήν. Διὰ τοῦ μέσου τούτου προφυλάττανται ἀπὸ τῶν λεόντων, ὅστινες εἰς τὴν χώραν ἐκείνην εἶναι ἄφθονοι. Τὴν ἡμέραν καταβαίνουναι παρὰ πόδας τοῦ δένδρου διὰ νὰ μαγειρεύωσι. Τὰ προσέσπερα δὲ ἀναβαίνουναι τρώγουσι καὶ ἀναπαύονται. Ἐάν οἱ κάτοικοι καλύδης τινὸς πληθυνθῶσιν, ὑποστηρίζουσι διὰ πασσάλων

τὸν ὑπερφορτωθέντα κλῶνα, ἐάν δὲ πάλιν ἐλαττωθῶσι, καίουσιν τοὺς πασσάλους των.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ.

Ἀνθρωπὸς τις εἶχε τρεῖς φίλους· τοὺς δύο ἡγάπα περιπαθῶς, τὸν τρίτον ἀδιαφόρως, ἃν καὶ ἦτον ὁ κάλλιστος πάντων. Μετὰ καιρὸν τινα συνέβη νὰ φερθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου κατηγορούμενος ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ, καὶ ἐπειδὴ εἶχε χρεῖαν μαρτύρων τῆς ὑπερασπίσεως, ἀπετάθη πρὸς τοὺς φίλους τούτους καὶ τοὺς παρεκάλεσε νὰ ὑπάγῃσι νὰ μαρτυρήσωσιν ὑπὲρ τῆς ἀθωότητός του. Ἄλλ' ὁ μὲν πρῶτος ἀπεκρίθη διὰ δὲν ἠδύνατο ἐνεκεν ἄλλων ὑποθέσεων, ὁ δεῦτερος συνώδευσε τὸν κατηγορούμενον μέχρι τῆς θύρας τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἐκείθεν ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω. Ὁ τρίτος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐλάχιστα ἤλπιζεν, εἰσῆλθε μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ δικαστήριον καὶ τοιαύτην μαρτυρίαν ἐμαρτύρησεν ἐνώπιον τοῦ κριτοῦ, ὥστε ὁ φίλος του ὅχι μόνον ἠθωώθη τοῦ ἐγκλήματος, ἀλλὰ καὶ ἀντήμειψθη πλουσιοπαρόχως ὑπὸ τοῦ βασιλέως.

Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τρεῖς φίλους ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Πῶς δὲ φέρονται οὗτοι ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου; ὅταν ὁ Θεὸς τὸν καλὴν ἐνώπιον τοῦ ἀδικαστοῦ δικαστηρίου του; Τὰ χρήματα, ὁ πρῶτος τοῦ φίλος, τὸν ἐγκαταλείπουναι πρῶτον καὶ ἀρνοῦνται νὰ τὸν συνοδεύωσιν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον. Οἱ συγγενεὶς καὶ φίλοι τὸν συνοδεύουσι μέχρι τοῦ τάφου καὶ ἐκείθεν ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰς οἰκίας των. Ὁ τρίτος, τὸν ὁποῖον ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ συχνότατα λησμονεῖ καὶ παραμελεῖ, εἶναι ἡ πίστις, ἡ πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν πίστις ἐνεργουμένη διὰ τῆς ἀγάπης, — μετὰ τὰ καλὰ. Αὕτη μόνη τὸν συνοδεύει μέχρι τοῦ θρόνου τοῦ Κριτοῦ, καὶ τῷ ἐξασφαλίζει οὐ μόνον τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτημάτων του ἀλλὰ καὶ αἰώνιον εὐδαιμονίαν.

 Εἰδοποιήσις. Εἰδοποιῶνται πάντες οἱ συνδρομηταὶ καὶ ἀναποκριταὶ τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων, ὅτι τοῦ λοιποῦ θέλουσιν ἀναποκρίνεσθαι κατ' εὐθείαν μετὰ τὸν Συντάκτην.

Ὁ Συντάκτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.